

21 mei 2001

Beste meter en peter,

Als ik deze brief moest 'schilderen', dan zou die... helemaal grijs zijn. Grijs als het puin en het stof die een groot deel van de door een aardbeving geteisterde staat Gujarat bedekken. Grijs als de hemel die blijft treuren om degenen die omgekomen of nog vermist zijn. Grijs als de gezichten van de overlevenden, die vaak kilometers ver lopen naar een plaats waar ze drinkwater hopen te vinden en terugkeren met een last die te zwaar om te dragen is, zoals het leven zelf...

Putya, vijf jaar oud, staat met haar pop in de arm voor de ruïnes van haar huis in Bhuj, de stad in het noordwesten van Gujarat waar op 26 januari het epicentrum van de aardbeving lag. (Foto Reuters)

En toch zijn de donkere wolken soms omrand met stralen van zilver, die tonen dat er nog licht bestaat. Hetzelfde licht dat ik elk jaar weer terugvind in de ogen van onze kinderen. De aardschok van vrijdag 26 januari heeft gelukkig hun lach niet weggeveegd. Hoewel een aantal van de door ons gesponsorde missieposten in het getroffen gebied ligt, zijn daar geen slachtoffers gevallen. Wat barsten in gebouwen en de herinnering aan de algemene paniek zijn de enige gevolgen die je er nu nog aantreft.

Mijn gemeente dank aan de velen onder u die hun bezorgdheid lieten blijken en suggereerden een speciale actie op touw te zetten. Als ik daartoe nog geen initiatief heb genomen, is het omdat mij in de e-mails die ik dagelijks vanuit Gujarat ontvang, voortdurend wordt verzekerd dat de internationale hulpverlening op volle toeren draait.

Maar vandaag wil ik u een actie voorstellen die verder kijkt dan de onmiddellijke weerslag van deze tragische ramp.

Inderdaad, zowel in de getroffen streek als in de aanpalende gebieden zijn de kinderen die in onze missieposten toekomen, meer berooid dan ooit. En in het noorden van Gujarat zijn de winters erg koud. Toen ik enkele maanden geleden, in de missiepost van Meghraj, vroeg in de ochtend tientallen van die tengere, verkleumde en bibberende figuurtjes zag staan, met in het beste geval een versleten dekentje om zich heen, schoot me het idee voor een project "PULL & EMANCIPATIE" te binnen.

Met uw hulp zou ik deze actie, zeker gezien de nasleep van de natuurramp, willen uitbreiden tot al onze missieposten in het noorden.

Waarover gaat het concreet?

In Rahuri, een nieuwe missiepost in de staat Maharashtra, stelt zuster Amelia alles in het werk om door middel van betaalde arbeid het sociaal statuut te verbeteren van jonge vrouwen, die nu haast een slavenbestaan leiden. En de breimachines die wij hun hebben bezorgd, doen hiervoor al enige tijd... wonderen! In groepjes leren de jonge vrouwen hoe ze de machines moeten bedienen, hoe ze pullovers moeten breien én hoe ze die moeten verkopen.

Als wij nu eens klanten van hen werden? Héél grote klanten?

In Meghraj, in Deesa en elders zullen onze kinderen volgende winter weer kou lijden. Dat wéét je als je ziet welke 'schatten' ze in hun meestal zorgvuldig afgesloten valiesje bewaren: een kam (voor de luizenjacht), nauwelijks wat ondergoed, een jurkje of een short die er zelden 'als nieuw' uitzien, een katapult, soms wat snoepjes... Als wij daar nu eens EEN PULLOVER bij legden?

Eén pullover

= 500 Belgische frank
= werk voor een jonge vrouw
+ warmte voor een kind!

Operatie PULL & EMANCIPATIE

Spreek erover met uw vrienden en kennissen!

(Als bijlage vindt u een overschrijvingsformulier 'Operatie Pull')

In het kort nog wat 'nieuws van hier'...

* Zoals u weet, is Jos Pandelaers ons op 12 april 2000 ontvallen. Tot op het einde heeft hij zich beziggehouden met de administratie van Peterschap India. Woorden zullen altijd tekortschieten om onze erkentelijkheid en onze dankbaarheid tegenover hem te omschrijven. Bijna twintig jaar lang was Jos het trouwe én betrouwbare 'geheugen' van Shisha Seva. Velen onder u zullen ongetwijfeld een herinnering bewaren aan zijn vriendelijkheid en zijn...geduld.

Luc Michiels heeft de taak van Jos overgenomen. Luc bewonderen Luc alvast om zijn moed, vooral omdat op dit ogenblik heel onze administratie wordt geïnformatiseerd. Mocht u praktische vragen hebben, aarzel dan niet om Luc te contacteren:

Jagersdreef 12 - 3210 Linden
Tel. 016-62 03 99 - Fax 016.62 27 40

* En wat de fiscale attesten betreft... Het heeft ons veel geloop en getelefoneer gekost, we hebben de ambtenarij geen moment met rust gelaten, maar... nu zijn ze er, nog net op tijd om uw belastingaangifte te vervolledigen. Het goede nieuws is, dat de fiscale aftrekbaarheid van de giften ons nu is toegezegd voor zes jaar! Onze grenzeloze dank hiervoor aan Eric Vanderstappen, die aan zijn 'gevecht met de administratie' meer dan één grijs haar heeft overgehouden...

En aan ieder van u: mijn dank voor uw trouwe medewerking.

Van harte,

Monique